

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 09.07.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Антония Славова, като разгледа дело номер **4645** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и Б. /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Исам А. Я., гражданин на Република И срещу Решение № УП-78/10.06.2010 г. на И. О. П. Държавната А. за Б. П. МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата на Я. за предоставяне статут на бежанец и хуманитерен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие със материалния закон и правото на Европейския съюз. Навеждат се доводи, че Съдът на Европейските Общности /по настоящем Съдът на Европейски съюз/ в свое решение от 17.02.2009 г., постановено по дело С-465/2007 г. прави тълкуване на разпоредбата на чл. 15 от Директива 2004/83/ЕО и категорично приема, че молителят за предоставяне на хуманитарен статут не е необходимо да доказва, че е индивидуално застрашен в страната по произход по причини и фактори, произтичащи от личните му обстоятелства. Описани са множество решения на ВАС по подобни случаи, което е в подкрепа на направените твърдения. В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явява лично, като поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт М оспорва жалбата, като твърди, че релевираните доводи са недоказани. Излага твърденията си в подробни писмени бележки, в които сочи, че решението на СЕО не се отнася за разглеждания случай.

Участвалият П. разглеждането на спора представител на С., намира жалбата за неоснователна и дава заключение същата да бъде отхвърлена.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба В. № 711/08.06.2010 г. до Държавната А. за Б. за Исам А. Я., гражданин на Република И, е поискал предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Молбата е последваща по смисъла на § 1, т. от ДР на ЗУБ. Производството е образувано с регистрирането на чужденеца с регистрационен лист рег. № УП-2954/08.06.2010 г.

Към административната преписка са приложени свидетелство, удостоверяващо, че Исам А. Я. е гражданин на И и удостоверение за местоживееене, от което се установява, че е жител на град Рамади.

Чужденецът е напуснал И през 2007 г. и е дошъл в страната без валидно разрешение, преминавайки „Зелената граница” с Т.

Я. вече е подавал молба за предоставяне на статут, който му е отказан с решение на председателя на ДАБ, потвърдено от Върховния Административен Съд на Република Б. В хода на настоящето производство е представено писмо на арабски език, придружено от заверен превод, съставено от съвета на муджахидините „Шура”, от което е видно, че лице с името Исам А. Я. М. е осъден на смърт като вероотстъпник.

Производството е проведено в Регистрационно-приемателен център - гр. С. по реда на глава VI, раздел Ia от ЗУБ.

С покана от 08.06.2010 г. Исам А. Я. е бил уведомен, че интервю във връзка с подадената молба, ще бъде проведено на 09.06.2010 г.

Резултатите от интервюто са обективирани в протокол № УП 2954 от 09.06.2010 г., в който като причина за търсенето на закрила е посочено, че районът и градът, в които е живял Я. се контролират от А-Кайда. Същият не може да се премести в друг район на И, защото навсякъде действат подобни групировки. Получавал е заплахи, защото е помогнал на ранен човек, закарвайки го в болницата.

Видно от писмо № Т-1708 от 10.06.2010 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Т” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на Исам А. Я., в случай, че същия отговаря на условията по ЗУБ.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Интервюиращият О. П. Държавната А. по Б. П. Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут, поради което е издал оспореното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение № УП-78/10.06.2010 г. на И. О. П. Държавната А. по Б. П. Министерския Съвет е било съобщено на Исам А. Я. лично, видно от положения подпис на 14.06.2010 г. Жалбата е подадена чрез административния О. на 18.04.2010 г. /В. № УП-42954/, т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е

процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният О. е приел, че Исам А. Я. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съдът, анализирайки събраните доказателства, намира, че постановеното решение е в противоречие с разпоредбата на чл. 6 от АПК, съгласно която административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Оспореният административен акт е в противоречие със събраните по преписката доказателства и общоизвестните факти имащи значение за случая.

От приложената по преписката справка /л. 10-13/ се установява, че независимо от факта, че властта в Ирак се упражнява от легитимно правителство, избрано през 2005 г., в страната се наблюдават спорадични актове на насилие и безредици, поради което те следва да бъдат анализирани като въоръжен конфликт. В документа е посочено, че западните страни трудно дават бежански статут на иракските бежанци, а разрешават на иракчаните пребиваване в страната, предимно на рискови групи от централната част на И. Справката представлява официален документ по смисъл на чл. 179 от ГПК, поради което има обвързваща съда, материална доказателствена сила.

Общоизвестно е, че град Рамади, където е роден и живял оспорвания се намира в централната част на страната. Многобройни са публикациите в средствата за масово осведомяване, свидетелстващи за извършвано насилие в този град, П. което загиват цивилни, най-често в следствие на самоубийствени бомбени атентати. Последното свидетелство от 04.07.2010 г., П. който десет души са ранени в самоубийствен атентат в град Рамади, провинция ан Анбар, на 100 км западно от Багдад, като сред пострадалите има жени и деца /интернет-адрес: <http://www.vesti.bg/index.phtml?tid=40&oid=3101932/>.

Тези факти не биха могли да бъдат пренебрегнати, когато става дума за лице живяло в този град, което търси закрила. От приетите, копия от документи за самоличност на членовете на семейството на Я. се установява, че те пребивават, макар и от скоро време в С. Видно от регистрационния лист /л.29/, Я. е посочил още на 08.06.2010 г. тези лица, като негови роднини. От факта, че те са напуснали страната и общоизвестната обстановка в тази част на Ирак, която съдът проучи от публикациите в електронните медии, следва да се приемат за доказани твърденията на Я., че той се е чувствал заплашен в страната си, поради което я е напуснал. Ако това не беше така, очевидно останалите членове на семейството му щяха да останат в гр. Рамади.

Още П. едно от първоначалните интервюта /л.54/, Я. е посочил, че се страхува да се върне в страната по произход, поради това, че ще го убият и заявява, че една от причините за това е членството му в партия БААС.

Не може да се игнорира и описаното по-горе писмо, което оспорваният е получил от своите близки, чрез интернЕ. Същото е било пуснато под вратата на жилището му и намерено от роднините му. Независимо от съмненията в неговата достоверност, съдът намира, че следва да го кредитира, отново поради общоизвестната нестабилна обстановка в града, съпроводена с перманентно насилие, засягащо най-вече мирните жители, с което нито официалните власти, нито международните сили могат да се справят ефективно.

От всичко изложено до тук съдът намира, че към настоящият момент са налице материално правните предпоставки за предоставяне на Я. на статут на бежанец или хуманитарен статут.

Я. основателно се страхува от преследване поради споделяне на политическо мнение в миналото, свързано с членството му в партия БААС и поради факта, че определена организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства смята отправка към него заплахи за живота му, във връзка с твърденията, че той сътрудничи на международните сили /наречени в писмото окупационни сили/. Той се намира извън държавата си по произход, но поради изтъкнатите съображения не желае да се върне в И и да се ползва от закрилата на държавата /чл. 8 от ЗУБ/.

Според съда може да се приеме за доказано, че Я. е изложен в държавата си по произход на реална опасност от тежки посегателства, като екзекуция и тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие, поради съществуващия вътрешен конфликт, съществуването, на който е отразено не само в описаната по-горе справка, но и от почти ежедневните съобщения в средствата за масово осведомяване. Тежките посегателства срещу гражданските лица очевидно в разглеждания случай се дължат на действия на организация – А-Кайда, на която държавата не може ефективно да противодейства. Реалната опасност от тежки посегателства, според съда се основава на събития, настъпили, както преди напускането на Ирак от Я., така и след това. В този смисъл съдът намира, че са налице и описаните в чл. 9 от ЗУБ предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут. В тежест на административния О. е да докаже съществуването възможност за търсещия закрила, да се премести в друга част на страната, където няма да е застрашен.

Направените до момента изводи кореспондират изцяло с постановеното от Съда на Европейския Съюз (голям състав) решение от 17 февруари 2009 година по дело C-465/07 (Meki Elgafaji, Noor Elgafaji срещу Staatssecretaris van Justitie), по тълкуването и прилагането на член 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, във връзка с член 2, буква д) от същата директива. Анализирайки сходна на разглежданата по настоящето дело обстановка, касаеща отново търсещи закрила граждани на И, съдът е постановил, че посочените по-горе норми от вторичното право на ЕС трябва да бъдат тълкувани по следния начин:

1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи.

2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Пои изложените съображения съдът намира, че на Исам А. Я. следва да бъде признат статут на бежанец или хуманитарен статут, поради наличието на доказани предпоставки за това. Вида на статута, следва да се определи от административния О.,

който след връщането на преписката да анализира описаните фактите и в зависимост от това да вземе решението си, което да се съобрази с мотивите на настоящето решение, целта на Закона за убежището и Б. и основните принципи, залегнали в АПК.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 1 и чл. 173, ал. 2, пр. 1 от АПК,
Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Исам А. Я., гражданин на Република И Решение № УП-78/10.06.2010 г. на И. О. П. Държавната А. за Б. П. МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата на Я. за предоставяне статут на бежанец и хуманитерен статут.

ИЗПРАЩА делото като преписка на И. О. П. ДАБ за постановяване на ново решение, съобразено с изложените в настоящето решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението е постановено в срока по чл. 85, ал. 1 от ЗУБ и е окончателно.